

Învățătoare : Alina Mihaela Dorobanțu
Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Craiova

IMPORTANȚA DEZVOLTĂRII LIMBAJULUI ȘI A INTEGRITĂȚII SOCIALE A ELEVILOR ÎN CLASELE PRIMARE

MOTTO:

„Tot ceea ce n-avem de la naștere și de care
avem nevoie când suntem mari,
ne este dat prin educație”
(J.J. Rousseau)

Vârsta școlară este perioada când se produc schimbări ale modului în care copilul vede lumea și pe sine. Tot acum, relațiile sociale ale copilului școlar se largesc prin integrarea sa în noul colectiv unde stabilește noi relații: copil-copil; copil-învățător; copil-adult.

Școala, prin clasele primare întregeste experiența socială a copilului devenit de curând școlar, generată de confruntarea cu cei care au aceleași nevoi și dorințe.

Conținutul central al acestei socializări este sensibilizarea deosebită pentru stimulii sociali, dezvoltarea receptivității la obligațiile sociale, disponibilizarea către participare și cooperare cu semenii.

Socializarea treptată a copilului se realizează sub impactul imitației, al jocului primul pas spre socializare, participarea la programul zilnic.

Copilul care nu trăiește printre cei asemănători lui, nu poate să se identifice cu aceștia, nu poate să se oglindească în ei, nu-și găsesc parteneri pe măsură, este lipsit de acea exuberanță și atracție spre joc și fantezie.

Interacțiunea copil-copil; copil-învățător este un factor indispensabil al formării personalității iar școala, i-o prilejuiește pe deplin.

Socializarea copilului, își găsește negreșit terenul de preferință încă din clasa I.

Noi, învățătorii sprijinim cu competență procesul socializării copilului prin:

- organizarea și desfășurarea activităților desfășurate cu copiii;
- cum contribui la încheierea colectivului clasei;
- realizarea primului contact pozitiv al copilului cu mediul școlar;
- intervenția educatoarei facilitează primele impresii și relații.

Socializarea presupune comunicare; comunicarea copil-copil; copil-învățător se realizează încă din clasele mici cu ajutorul limbajului”formă specifică de activitate umană”, care se însușește treptat.

În perioada școlară, sub influența procesului instructiv-educativ, copiii asimilează rapid diferite aspecte ale limbii, dezvoltându-și noi forme ale limbajului.

La școală copilul vorbește mai mult cu alți copii despre ceea ce au văzut, auzit, a făcut, a gândit. Astfel se trece de la limbajul situativ la limbajul contextual de comunicare, dezvoltându-se pe măsură ce copilul explorează lumea înconjurătoare.

Preocuparea noastră, a învățătorilor este să obișnuim copiii să vorbească, să se exprime corect, să-și dezvolte limbajul atât sub aspect calitativ cât și sub aspect cantitativ.

Limbajul devine mai bogat, mai clar, mai corect pe măsură ce copiii dobândesc un bagaj important de cunoștințe asigurând astfel și dezvoltarea rapidă a gândirii. Prin toate tipurile de activități desfășurate în școală se cultivă limbajul oral în strânsă legătură cu dezvoltarea gândirii.

În dialogul liber, în special în activitatea de comunicare accentul cade pe formarea deprinderilor de exprimare ordonată a gândurilor, de însușirea treptată a structurilor gramaticale.

În desfășurarea activităților, conduita verbală am stimulat-o prin participare activă a copiilor atât verbal cât și mental, dezvoltând un limbaj expresiv nuanțat.

În vederea educării limbajului există și alte posibilități ludice cum ar fi: jocuri senzoriale (vizual-motorii, auditive), jocuri muzicale, de construcții, jocuri matematice, jocuri de orientare, de sensibilizare, de fantezie, de memorare, simbolice.

O contribuție deosebită în dezvoltarea limbajului în activitățile de socializare îl au și convorbirile: „Ce știm despre toamnă”, „Despre meserii”; repovestirile „Povestea nucii lăudăroasă”, „Ce mi-a povestit un greier mic”; memorizările: „Grădinița”, „Toamna”, „Supa de zarzavat”, „Fapte bune”

Prin activitățile de socializare, elevii devin din clasa I până în clasa a IV capabili să-și exprime gândurile, sentimentele prin propoziții simple și dezvoltate, prin exprimarea emoțiilor trăite reușind să folosească cuvintele corect, substantive, adjective, prepoziții, conjuncții, pronume.

Prin toate mijloacele am căutat să nu existe lacune în limbajul copiilor deoarece acestea se vor reflecta mai târziu în activitatea de scriere a copiilor, de integrare în viața socială.

În toate împrejurările, menirea noastră ca dascăli este să fim un exemplu de conduită verbală pentru copii, acordând în acest fel copiilor posibilitatea de a comunica cu ajutorul limbajului, contribuind la dezvoltarea posibilității acestora, să relaționeze corect cu cei din jur, să participe la activități.

Dezvoltarea limbajului și integrarea socială se influențează reciproc și se reflectă în personalitatea copilului căruia trebuie să i se dea posibilitatea de a trăi bucuria și împlinirea ce se nasc din dezvoltarea acelor capacități care sunt pentru el semnificative.

BIBLIOGRAFIE

- Badea, Elena, *Caracterizarea dinamică a copilului și adolescentului*, E.D.P, București, 1993
Cosmovici, Andrei, *Psihologie generală*, Polirom, Iași, 1996;
Verza, Emil, Verza, Florin, Emil, *Psihologia, vârștelor*, ProHumanitate, București, 2004
Verza, Emil, *Conduita verbală a școlărilor mici*, E.D.P, București, 1973